

Alina
Bâltâc

IA CĂRII ACROBATAȚI!

Povestea unui vis

Ilustrații de
Yanna Zosmer

CUPRINS

UN POVESTITOR NEOBÎȘNUIT / 5

TOTUL A ÎNCEPUT CU UN VIS / 19

PRIMELE LECȚII DE ZBOR / 53

VISUL A PRINS ARIPI / 87

EPILOG / 123

UN
POVESTITOR
NEOBÎȘNUIT

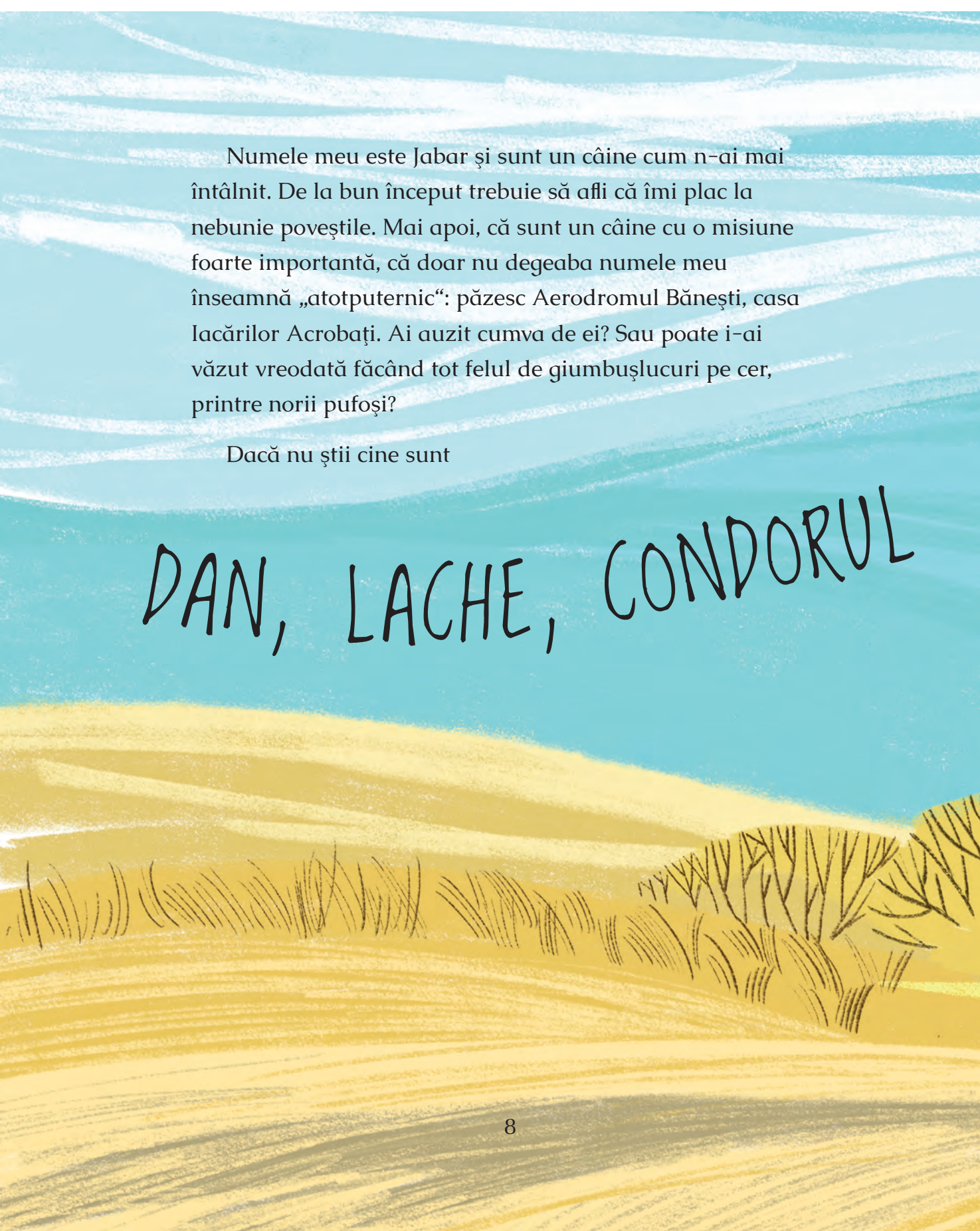
Dacă îți plac poveștile și avioanele, înseamnă că ai ales cartea potrivită. În paginile care urmează vei descoperi povestea ADEVĂRATĂ a trei copii isteți și curioși, care au crezut în visul lor și au făcut tot ce le-a stat în puteri pentru a și-l îndeplini și a deveni piloți. Și nu orice fel de piloți, ci acrobați plini de curaj, care realizează spectacole uluitoare sub numele de

IACĂRII ACROBAȚI

Pregătește-te, așadar, urmează o poveste despre curaj, perseverență, dar și despre prietenie adevărată! Și acum, așază-te confortabil, prinde-ți centura de siguranță, decolăm imediat!

Înainte de toate, hai să facem cunoștință!

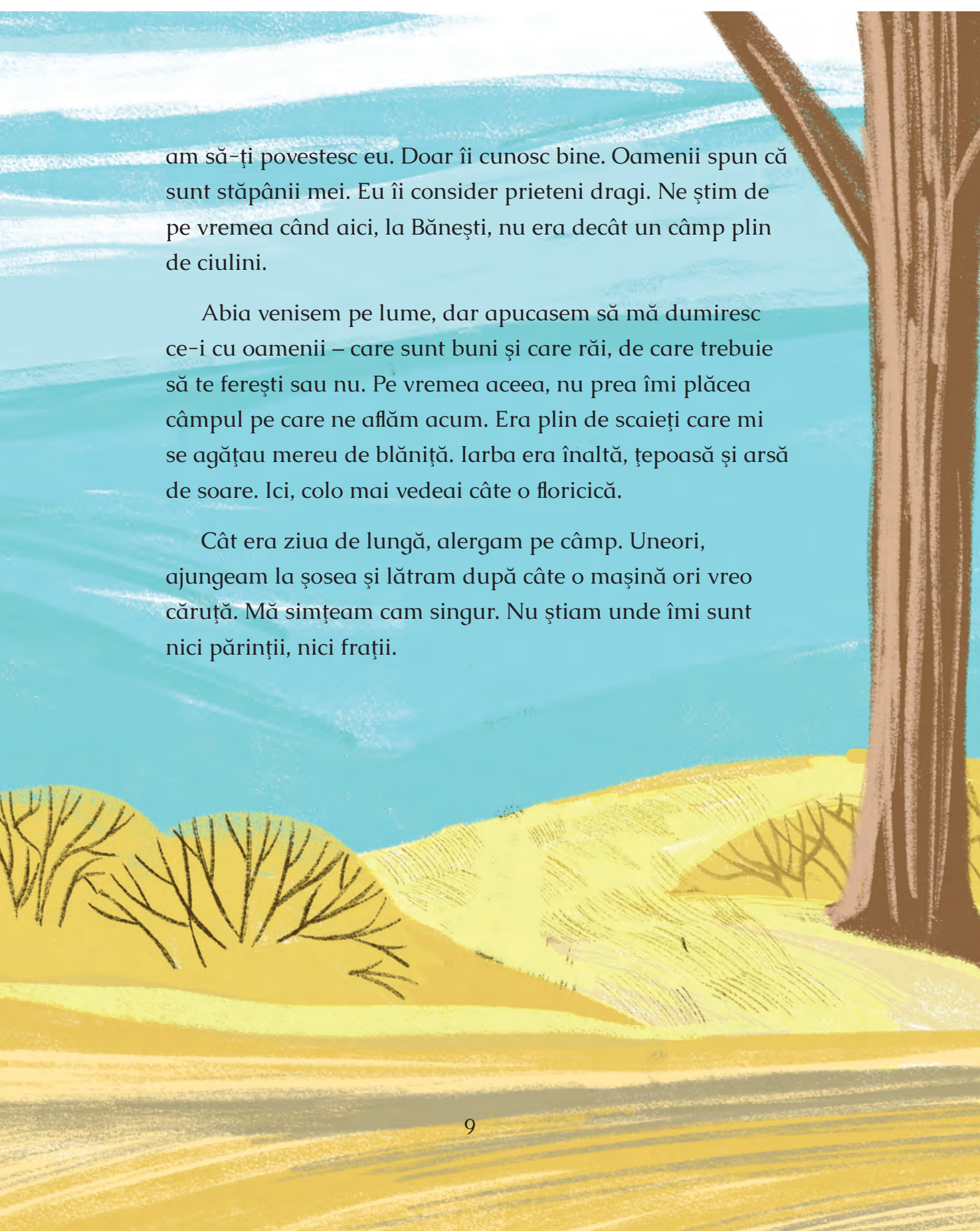

Numele meu este Jabar și sunt un câine cum n-ai mai întâlnit. De la bun început trebuie să afli că îmi plac la nebunie poveștile. Mai apoi, că sunt un câine cu o misiune foarte importantă, că doar nu degeaba numele meu înseamnă „atotputernic“: păzesc Aerodromul Bănești, casa Iacărilor Acrobați. Ai auzit cumva de ei? Sau poate i-ai văzut vreodată făcând tot felul de giumbușlucuri pe cer, printre norii pufoși?

Dacă nu știi cine sunt

DAN, LACHE, CONDORUL

am să-ți povestesc eu. Doar îi cunosc bine. Oamenii spun că sunt stăpânii mei. Eu îi consider prieteni dragi. Ne știm de pe vremea când aici, la Bănești, nu era decât un câmp plin de ciulini.

Abia venisem pe lume, dar apucasem să mă dumiresc ce-i cu oamenii – care sunt buni și care răi, de care trebuie să te ferești sau nu. Pe vremea aceea, nu prea îmi plăcea câmpul pe care ne aflăm acum. Era plin de scapieți care mi se agățau mereu de blăniță. Iarba era înaltă, țepoasă și arsă de soare. Ici, colo mai vedeai câte o florică.

Cât era ziua de lungă, alergam pe câmp. Uneori, ajungeam la șosea și lătram după câte o mașină ori vreo căruță. Mă simțeam cam singur. Nu știam unde îmi sunt nici părinții, nici frații.

Când au venit lacării, m-am speriat rău. Nu mai văzusem niciodată mașini ca ale lor. Nu semănau nici cu tractoarele, nici cu camioanele și nici cu motocicletele. Mai târziu, am aflat că ciudățeniile acelea se numesc avioane. Erau ca niște imense păsări de metal, iar în loc de cioc aveau o morișcă. Scoteau un zgomot înfiorător.

Nu mi-e rușine să recunosc că m-am ascuns după cel mai mare copac pe care l-am găsit. Lache, Dan și Condorul au coborât din avioanele lor, au cercetat locul cu atenție, apoi au plecat. N-am îndrăznit să ies din ascunzătoare decât atunci când păsările acelea ciudate și gălăgioase s-au pierdut printre nori.

I-am revăzut pe cei trei câteva zile mai târziu. Erau tot cu avioanele lor, doar că, de data aceasta, au făcut niște acrobații la care eu și sutele de oameni adunați acolo am rămas cu gura căscată.

M-am speriat din nou, dar parcă mai puțin. M-am prins că nici ei, nici păsările lor din metal nu aveau de gând să-mi facă vreun rău. În plus, oamenii aceia mulți, care răsăriseră de niciunde, nu păreau înspăimântați de ce se întâmpla. Dimpotrivă, râdeau, chiuiau, aplaudau și făceau poze. Zgomotul asurzitor nu părea să-i înfricoșeze, ci să-i înveselească.

Ce? Își cerea iertare? De la mine? L-am privit cu uimire.

— Aici o să fie casa noastră, a continuat el. De fapt, a avioanelor noastre. Iar dacă vrei, aici o să fie și casa ta. Noi te primim cu bucurie, să știi.

Și așa a fost. Când s-a terminat cu șantierul, câmpul meu părăginit a fost transformat într-un teren îngrijit, cu iarbă verde. Au construit un hangar încăpător pentru cele trei păsări de metal și o căsuță confortabilă pentru mine. Viața mea se schimbase. Nu mai eram singur și al nimănui. Aveam nu unul, ci trei prieteni, care mă iubeau și care îmi căutau compania.

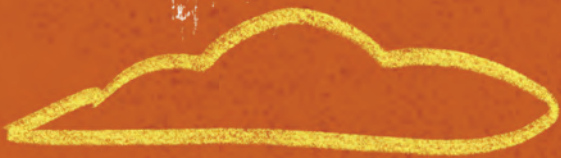
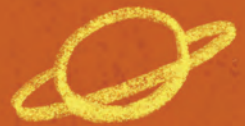
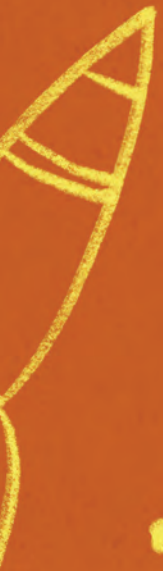
E drept că la început nu prea înțelegeam de ce noii mei prieteni nu se deplasau și ei ca toți oamenii, ci în

mașinăriile acelea ciudate. Dar, după o vreme, am aflat multe despre frumusețea zborului și despre ce înseamnă să fii pilot. Și mai ales ce înseamnă să fii pilot acrobat. Iar toate lucrurile interesante pe care le-am aflat le voi împărtăși cu tine, dragă cititorule.

Am să îți spun, așadar, povestea Iacărilor Acrobați, aflată chiar de la ei.

TOTUL A
ÎNCEPUT CU
UN VIS

Au fost odată ca niciodată trei băieți isteți și năzdrăvani care locuiau în trei colțuri diferite ale României. Primul se numea Ioan și trăia într-un sat pitoresc din estul țării, o așezare micuță, cu oameni buni și harnici. Cel de-al doilea era Dan. Locuia în zgomotosul București, cel plin de clădiri cenușii, înalte, și oameni mereu grăbiți. Iar pe cel de-al treilea băiețel îl chema tot Dan, doar că el se născuse într-un orășel de munte, unde aerul e mereu proaspăt și curat, iar pădurile și livezile se întind la nesfârșit.

Așadar, erau trei băieți cu vieți diferite, dar care aveau multe în comun. Cât era ziua de lungă, alergau și inventau jocuri. Aveau mereu genunchii și coatele pline de julituri, dar asta nu-i oprea din zbenquiala lor plină de veselie. Atunci când oboseau, se opreau să-și tragă sufletul cu ochii ațintiți asupra cerului și a păsărilor care îl brăzdau. Cele adevărate, cu pene multicolore și triluri zglobii, dar, mai ales, cele din metal.

— Oare cum o fi să zbori, să te afli în înaltul cerului și să vezi pământul de sus? Oare e adevărat că oamenii par niște furnici, iar clădirile nu sunt mai mari decât boabele de fasole? se întrebau adesea cei trei băieți.

— Tare sunt curios cum o fi să zbori!, își spunea primul Dan, pe care tatăl, pilot, îl dusese deja în vizită la aeroport să-i arate avioanele și elicopterele.

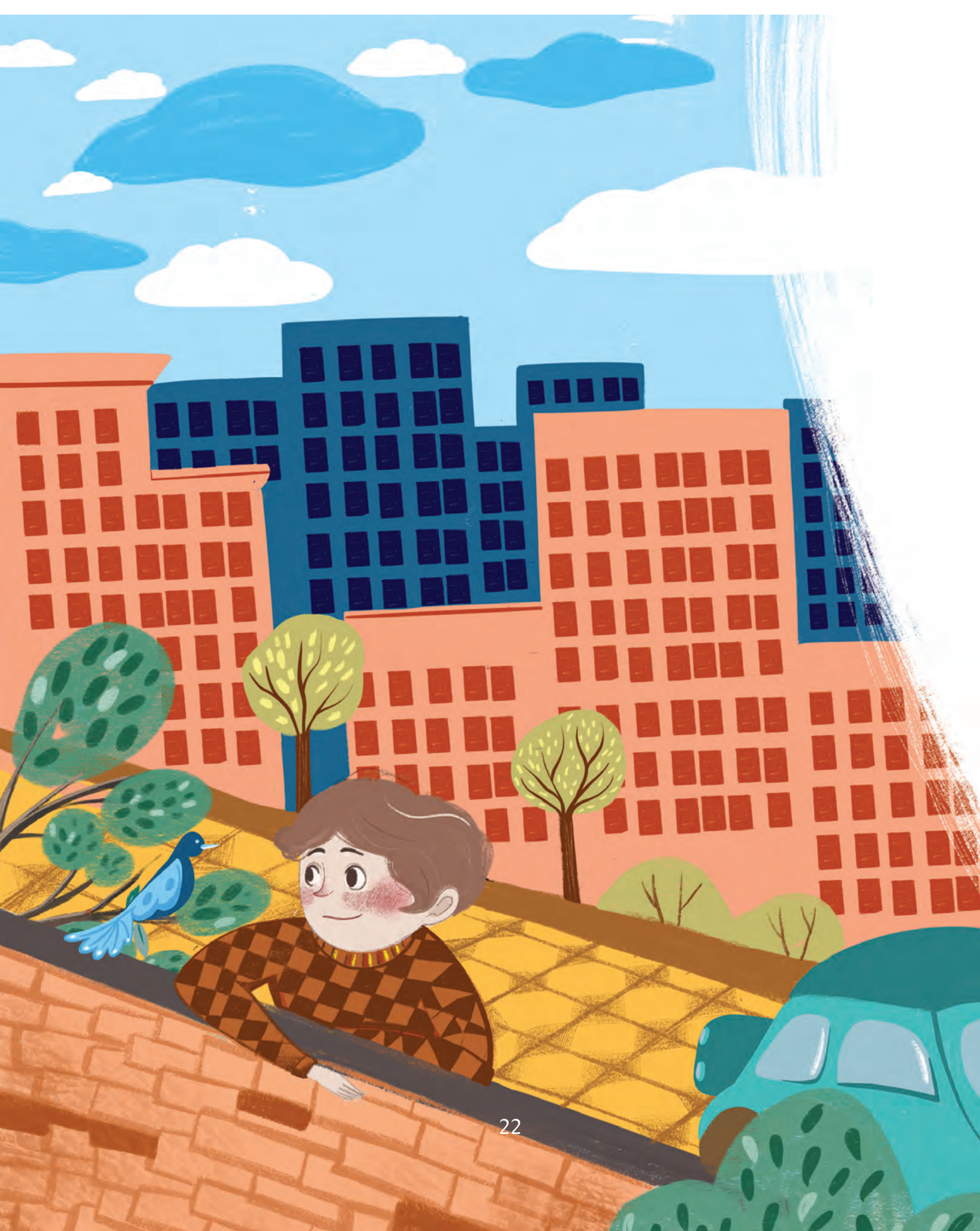
DAN
(CONDORUL)

IOAN
(LACHE)

DAN

Lui Dan, însă, nu îi prea plăcuse prima sa întâlnire cu aparatele de zbor. Se speriasse de zgomotul asurzitor al motoarelor și începuse să plângă. Tatăl său căutase să îl liniștească și chiar îi făcuse o poză într-un elicopter frumos și strălucitor. „Lasă, să ai o amintire peste ani“, îi spusese tăticul pilot, un pic dezamăgit de reacția prichindelului.

Trecuse însă ceva vreme de atunci și lui Dan i se mai risipise din teamă. Acum ar fi vrut să urce din nou în elicopter sau în avion și să plece în zbor, să se convingă singur că poveștile pe care i le spunea tatăl său erau adevărate. Oare chiar oamenii se văd mici, de parcă ar fi intrat la apă? Sunt parcurile și grădinile niște pete de culoare aruncate ici, colo de un pictor distrat? E adevărat că păsările se iau la întrecere cu aparatele de zbor și negreșit ies pe ultimul loc?

HAI SĂ NE JUCĂM!

Privește cu atenție careul și descoperă cuvintele care îi definesc pe Iacării Acrobați. Cuvintele sunt scrise de la stânga la dreapta și de sus în jos.

ECHIPĂ, CURAJ, PASIUNE, VIS, ONOARE, PRIETENIE,
MUNCĂ, RĂBDARE, DEMNITATE, ENERGIE

E	A	E	I	O	U	A	D	M	Q
C	C	W	E	R	Z	P	E	U	R
H	U	C	N	M	A	R	M	N	A
I	R	A	E	R	T	I	N	C	B
P	A	S	I	U	N	E	I	A	D
A	J	B	E	C	G	T	T	L	A
Q	S	B	T	U	J	E	A	K	R
A	E	V	I	S	O	N	T	U	E
A	E	N	E	R	G	I	E	V	M
B	O	N	O	A	R	E	J	J	R

Descoperă deviza Iacărilor Acrobați. Tot ce trebuie să faci este să înlocuiești simbolurile cu literele corecte.

T J T † † / Π μ † T ‹ † / † D J ‹

Codul Iacărilor:

A – ©

G – ¶

M – €

T – ☒

B – D

H – §

N – †

U – †

C – ¥

I – H

O – J

V – J

D – †

J – ^a

P – Π

X – ☒

E – μ

K – λ

R – ‹

Y – Π

F – ®

L – †

S – ⋈

Z – †

Scrive aici soluția:

IACĂRII ACROBAȚI CARTE DE VIZITĂ

Ai aflat la începutul acestei cărți că povestea Iacărilor Acrobați nu este o invenție, că Lache, Dan și Condorul există cu adevărat și că nu au fost plăsmuiți de imaginația vreunui scriitor. Cei trei sunt piloți desăvârșiți și ambasadori ai Românie peste hotare.

Iată ce trebuie să mai știi despre ei:

CAP FORMAȚIE: IOAN POSTOLACHE (LACHE)

Este fost component al Lotului Național de Acrobație al României. Are peste 6 000 de ore de zbor. În prezent, este pilot și instructor de zbor la Școala de Zbor și Acrobație Aeriană de la Regional Air Services, Aeroportul Tuzla.

COECIPIER DREAPTA: DAN ȘTEFĂNESCU

Dan Ștefănescu este aripa dreaptă și are peste 14 000 de ore de zbor. Este pilot comandant în cadrul companiei TAROM. De asemenea, este component al Lotului Național de Acrobație, campion național la acrobație și vicecampion european pe echipe la Acrobație Categoria Avansați, în 2015. Este Maestru al Sportului.

COECIPIER STÂNGA: DAN CONDERMAN (CONDORUL)

Are peste 12 000 ore de zbor. Este pilot instructor la Blue Air și fost component al Lotului Național de Acrobație.

CÂTEVA DINTRE ACROBAȚIILE PE CARE LE FAC IACĂRII

IMMELMANN – element acrobatic inventat de pilotul german Max von Immelmann, constând în jumătate de looping, urmată de jumătate de tonou.

LOOPING – evoluție acrobatică complexă a unui avion care constă în executarea unei bucle în plan vertical sau oblic.

OPTUL CUBANEZ – element acrobatic în timpul căruia pilotul trebuie să „deseneze“ pe cer cifra opt.

PENDUL – element acrobatic a cărui execuție presupune următoarele faze: picaj până la realizarea unei viteze duble față de cea de zbor, urcare în plan vertical până la limită, alunecare pe coadă, cădere cu botul înainte, zbor normal și picaj.

PICAJ – manevră de coborâre a unui avion aproape pe verticală, cu motorul pornit sau oprit.

RANVERSARE – figură acrobatică de zbor, într-un plan vertical, prin care avionul își schimbă direcția cu 180°, întorcându-se pe o aripă.

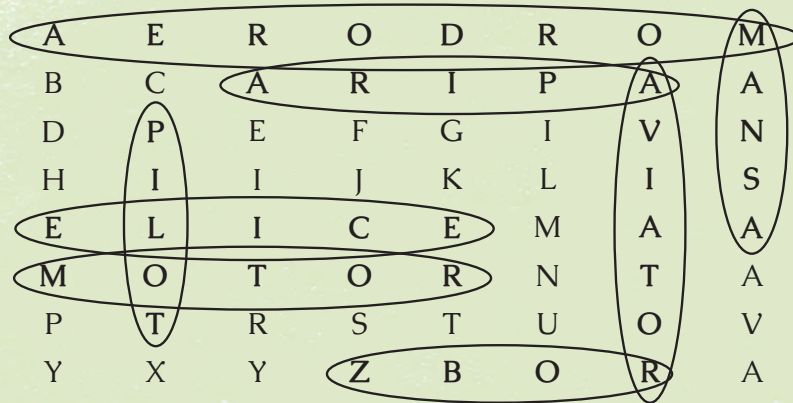
RAZMUT – zbor orizontal al unei aeronave la o înălțime foarte mică.

TONOU – evoluție a unui avion aflat în zbor orizontal, în care acesta execută o mișcare de rotație în jurul axei sale, fără a-și schimba direcția sau înălțimea de zbor.

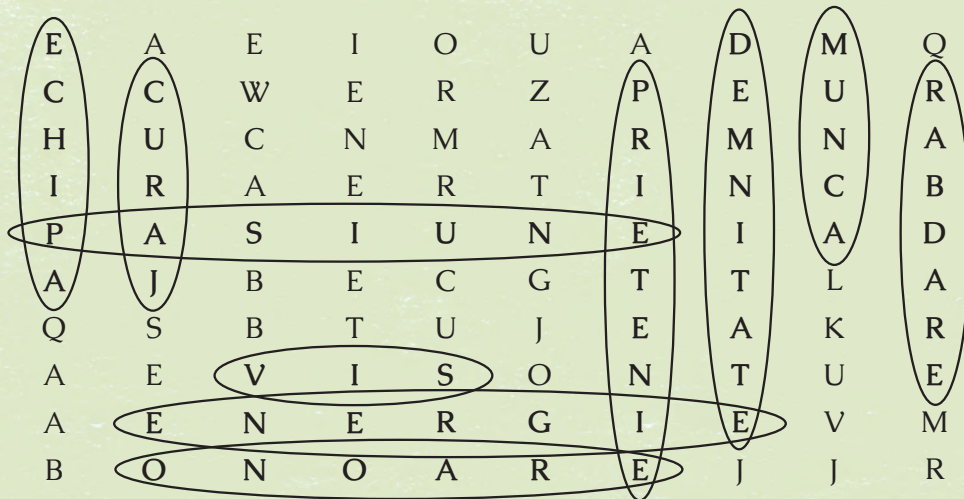
VRIE – 1. mișcare de răsucire a unui avion în jurul unei axe longitudinale în timpul coborârii și în condițiile pierderii de viteză. Atunci când nu este controlată la timp, duce la imposibilitatea stăpânirii avionului sau la cădere liberă. 2. Figură acrobatică în care avionul se rotește ca un burghiu, coborând pe verticală.

SOLUȚIILE JOCURILOR

PAGINA 81

PAGINA 128:

PAGINA 129 : Total pentru zbor